

यस्मिन्पाराधिता देवी क्षिप्रं भवति सिद्धिदा ॥
 तुङ्गारं गतं त्रिदशं त्रिदशं पर्वतं तथा ।
 विन्ध्या गङ्गा सरिद्यन् रैवातीरमयापि वा ॥
 पयोष्णी भस्त्राख्या तु भयवा मण्डलेखरे ।
 गङ्गरेखरारामे प्रथवा भस्त्ररेखरे ॥
 वेणवत्यास्ते रम्ये हरिचन्द्रे तथा प्रिये ।
 सरस्वतीतटे पुष्ये सुगन्धायतनेऽपि वा ।
 स्थानेषु जपं कुर्यात् नन्दाहे कृतमानसः ।
 भैरवं शूलभेदश्च चण्डोद्यं त्रिपुरान्तकम् ॥
 अष्टचक्रं चक्रोच्छ्वासं कपालाचायनाभकम् ।
 प्रजाविकं खरोद्गाख्यं स्थानान्ये तानि वर्जयेत् ॥
 इति देवीपुराणे कुण्डप्रवेशनामाध्यायः ॥
 सहेखरी, स्त्री, (सिद्धा रेखरी ।) देवीविशेषः ।
 यथा,—
 “सिद्धां सहेखरीं सिद्धविद्याधरगणैर्युताम् ।
 मन्त्रसिद्धिप्रदां योनिःसिद्धिदां लिङ्गशोभिताम् ॥
 इति मण्डलात्तातन्त्रे ११ पटले महाविद्या-
 स्तोत्रम् ॥ अथ च ।
 “कृष्णेन बलभद्रेण गोपैः कंसजिघांसुभिः ।
 सङ्घं तं कृतं तत्र मन्त्रनिश्चयकारकम् ॥
 तदा सङ्घं तैः सा च सिद्धा देवी प्रतिष्ठिता ।
 सिद्धिप्रदा भोगदा च तेन सहेखरी स्मृता ।
 सङ्घं तैः खरीशैव दृष्ट्वा सिद्धिमवाप्नुयात् ॥”
 इति धाराहे मथुरापरिक्रमप्रादुर्भावनामा-
 ध्यायः ॥
 सिद्धौघः, पुं, (सिद्धानामोघः ।) गुरुक्रमविशेषः ।
 यथा, तन्त्रे ।
 “अथ तारागुरुन् वक्ष्ये दृष्टादृष्टफलप्रदान् ।
 ऊर्ध्वकेशो व्योमकेशो नीलकण्ठो वृषध्वजः ॥
 दिव्यौघाः सिद्धिदा वक्ष्ये सिद्धौघान् गृह्य
 यज्ञतः ।
 वशिष्ठः कूर्मनाथश्च मौननाथो महेश्वरः ॥
 हरिनाथो मानवौघान् गृह्ये वक्ष्यामि तद्ग-
 रून् ।
 तारावती भानुमती जयाविद्या महोदरी ॥
 सुखानन्दः यरानन्दः पारिजातः कुलेश्वरः ।
 विरूपाक्षः फेरवी च कथितं तारिणीकुलम् ।
 भानन्दनाथश्चान्ता गुरवः सर्वसिद्धिदाः ।
 क्षियोऽपि गुरुरूपाश्च अस्मान्ताः परि-
 कौर्त्तिताः ॥
 इति तन्त्रसारः ॥
 अन्वयः ।
 “ब्रह्मानन्दः पूर्णदेवयलचिपञ्चलाचलः ।
 कुमारः क्रोधनश्चैव तथा च स्वरदौपनः ॥
 माया मायावती चैव मानवौघान् गृह्ये प्रिये ।
 वशिष्ठः कूर्मनाथश्च मौननाथो महेश्वरः ।
 हरिनाथो मानवौघानय वक्ष्यामि सङ्घरून् ॥”
 इति शक्तिरत्नाकरतन्त्रम् ॥
 तथा ।
 “नारदः काश्यपः शम्भुर्भागवः कुलकौशिकः ।
 यते पञ्च महादेव सिद्धौघाः परिकौर्त्तिताः ॥”
 इति तन्त्रम् ॥

सिध, [न्] स्त्री, (सिध+मन् । स च कित् ।)
 किलासरोगः । इत्यमरः । २ । ६ । ५३ ॥ (यथा,
 सुश्रुते । २ । ५ ।
 “सुद्रकुष्ठान्यपि ख्युलारुक्कं महाकुष्ठमेककुष्ठ-
 चर्मदलं विसर्पः परिसर्पः सिधविचर्चिका
 कितिमं पामा रकसा चेति ॥”)
 सिध, स्त्री, (सिध+बाहुलकात् मक ।) किलास-
 रोगः । इति हेमचन्द्रः ॥ सप्तमहाकुष्ठान्तर्गत-
 कुष्ठरोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—
 “श्वेतं ताम्रं तनु च यद्रजो दृष्टं विमुञ्चति ।
 प्रायश्चौरसि तत् सिधमलावकुसुमोपमम् ॥”
 इति माधवकरः ॥
 त्वद्भ्रातृगता सिधपुष्यिका इति अलावुपुष्यवत्
 श्वेतं सिधं सिधपुष्यिका । महाकुष्ठन्तु सिधं
 धातुप्रविष्टं सिधपुष्यिकेतरं श्वेतलोहितवर्णम्
 एतेन सिधस्य द्वैविध्यं सूचितम् । इति विजय-
 रचितादयः ॥
 सिधपुष्यिका, स्त्री, (सिधस्य किलासस्य पुष्यं
 विद्यते यस्याः । सिधपुष्य+ठन् ।) कुष्ठव्याधि-
 भेदः । सा च त्वद्भ्रातृगता अलावुपुष्यवत् श्वेता
 इति रुग्निनिश्चयटीकायां विजयरचितादयः ॥
 सिधलः, त्रि, (सिधं अस्यास्तीति । सिध+
 “सिधादिभ्यश्च ।” ५ । २ । ८७ । इति लच् ।)
 किलासी । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ ॥ (यथा,
 वाजसनेयसंहितायाम् । ३० । १७ ।
 “विश्वेभ्यो भूतेभ्यः सिधलं भूत्ये जागरण-
 मभूत्ये इति ॥”)
 सिधला, स्त्री, (सिधमस्या अस्तीति । लच् । टाप् ।)
 मन्त्रविक्रतिः । इति मेदिनी ॥ (श्रीवधविशेषः ।
 तद्यथा,—
 “त्वगादिहीनाः संशुद्धाः प्रत्ययाः शकुलादयः ।
 अक्षयचूर्णकृतं तेषां शीते पलशतत्रयम् ॥
 शतेन कटुतेलेऽस्य व्योषरामठधान्यकैः ।
 क्रिमिघ्नदौष्यकनिशाचविकाश्रनिकाद्रुक्कैः ॥
 जौरकइयद्वैश्वोरसुरसाज्जकसिधकैः ।
 दशमूलान्गुप्ताभ्यां मार्कवैलवर्णैस्त्रिभिः ॥
 चूर्णितैः पलकैः सार्धं मारणालपरिप्लुतैः ॥
 विन्यसेत् स्नेहपात्रे तु धान्यराशौ पुनर्यसेत् ।
 सप्तरात्रात् समुहृत्य पानभक्षणभोजनैः ।
 सिधलेयं प्रयोक्तव्या सामि वायी विशेषतः ॥
 भग्नरुग्नाश्च तृहताः कम्पिनः पीठसर्पिणः ।
 गृध्रसीमग्निसादश्च शूलगुल्मीदराणि च ।
 वलीपलितखालित्यं हत्वास्परमलेन्द्रियाः ॥”
 इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ग्रामवाताधिकारे)
 सिधवान्, [त्] त्रि, (सिधमस्त्यस्येति । सिध+
 पञ्चे मतृप् । मस्य वः ।) किलासरोगविशेषः
 इति सिधशब्दादस्यर्थे वतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 सिधा, स्त्री, किलासरोगः । इति हेमचन्द्रः ॥
 सिध्यः, पुं, (सिध्यन्त्यस्त्रिन्वर्था इति । सिध+
 “पुञ्जसिध्यौ नञ्त्वे ।” ३ । १ । ११६ । इति
 क्वप्प्रत्ययेन निपातितः ।) पुष्यनक्षत्रम् । इत्य-
 मरः । १ । ३ । २२ ॥

सिधः, पुं, साधुः । इत्यु, नादिकोषः ॥
 सिधका, स्त्री, (सिध+स्वार्थे कन् ।) अभिधानात्
 स्त्रीत्वम् ।) इत्यमरः । १ । १ । ५८ ॥
 सेधति रोगहन्तृत्वमिति सिधमा । सीध इति
 ख्यातो इत्यः । पिधु गत्यां नास्तीति रक् ततः
 स्वार्थे कः संज्ञाविधेरनित्यत्वात् न इत् । इति
 भरतः ॥
 सिधकावणं, स्त्री, (सिधकाणां वनमिति । णत्वम् ।)
 देवोद्यानम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 सिधं, स्त्री, (सिनोति बध्नाति आत्मानमिति । पिञ्
 बन्धने+ “इण्पिञ्जोति ।” उणा० ३ । २ ।
 इति नक् ।) शरीरम् । इति संक्षिप्तसारी-
 णादिहृत्तिः ॥ (अन्नम् । इति निघण्टुः । १२ । ७ ॥
 सिधः, पुं, (सिनोतीति । पिञ् बन्धने+ “इण्
 सिञ्जोति ।” उणा० ३ । २ । इति नक् ।)
 प्रासः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ काशः ।
 इति केचित् ॥ शुक्लगुणविशिष्टे, त्रि ॥
 सिनी, स्त्री, शुक्लगुणविशिष्टा । यथा । श्वेता सिता
 सिनी श्वेनी । इति व्याङ्गिः । इति सिनीवाली-
 शब्दटीकायां भरतः ॥
 सिनी(वा)वाली, स्त्री, (सिनी शुक्ला बाला चन्द्र-
 कला अस्यामिति । यद्वा, सिन्धा शुक्लया चन्द्र-
 कलया बन्धते मिश्रते या । वल मिश्रणे+
 घञ् । ततो ङीष् ।) दृष्टेन्दुकलामावास्या ।
 इत्यमरः । १ । ४ । ८ ॥ सा चतुर्दशोयुक्ता-
 मावस्या । सिनी श्वेता बाला चन्द्रकलास्यां
 सिनीवाली नदादित्वादीप् । इति तट्टीकायां
 भरतः ॥ (यथा, भागवते । ४ । १२ । ४८ ।
 “पौर्णमास्यां सिनीवाल्यां द्वादश्यां अघणे-
 ऽथवा ॥”)
 दुर्गा । इति मेदिनी ॥
 सिन्दुकः, पुं, सिन्दुवारइत्यः । इत्यमरः । २ । ४ । ६८ ॥
 (तथास्य पर्यायगुणाश्च ।
 “सिन्दुवारः श्वेतपुष्यः सिन्दुकः सिन्दुवारकः ॥
 नीलपुष्यो तु निर्गुण्डो शिफालो सुवहा च सा ।
 सिन्दुकः स्मृतिदस्तकः कपायः कटुको लघुः ॥
 केश्यो नेत्रहितो इन्ति शूलशोथाममारुतान् ।
 क्षामिकुष्ठारुचिञ्जेलज्वरान्नोलापि तद्दिधा ।
 सिन्दुवारदलं जन्तु-वातश्लेष्महरं लघु ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 सिन्दु(स्यु)वारः, पुं, सिन्धुं गजमदं वारयति तिस्रः
 त्वात् । इ+अण् । पाञ्चिको धस्य दः ।) इत्य-
 विशेषः । निसिन्धा इति भाषा । इनकुर इति
 च क्वचित् । तत्पर्यायः । सिन्दुकः २ इन्द्र-
 सुरिसः ३ निर्गुण्डो ४ इन्द्राणिका ५ । इत्यमरः ।
 २ । ४ । ६८ ॥ सिन्धुकः ६ सिन्धुवारकः ७ इन्द्राणी
 ८ पौलोमी ९ शक्राणी १० कासनाग्निनी ११ ।
 इति रत्नकोषः ॥ श्वेतपुष्यः १२ सिन्दुवारकः
 २३ स्थिरसाधनकः २४ अनन्तः २५ सिद्धकः
 २६ अर्थसिद्धकः २७ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
 तिक्तत्वम् । कफवातचयकुष्ठकण्डूतिशूलना-
 शित्वम् । कायसिद्धिदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥